

॥१५४॥

॥ ३२ ॥ प्रमाणकोट्यांगंगायां प्रदेशविशेषे स्थलं किंचित् अर्धजलेऽर्धस्थले च क्रीडागारं ॥ ३३ ॥ भक्ष्यं भोज्यं च पेयं च चोष्यं लेह्यं तथापि च ॥ उपपादितं नरैस्तत्र कुशलैः सूदकर्मणि ॥ ३४ ॥ न्यवेदयंस्तत्पुरुषा धार्तराष्ट्राय वै तदा ॥ ततो दुर्योधनस्तत्र पांडवानाह दुर्मतिः ॥ ३५ ॥ गंगां चैवानुयास्याम उद्यानवनशोभितां ॥ सहिता भ्रातरः सर्वे जलक्रीडामवाप्नुमः ॥ ३६ ॥ एवमस्त्विति तं चापि प्रत्युवाच युधिष्ठिरः ॥ ते रथैर्नगराकारैर्देशैश्च गजोत्तमैः ॥ ३७ ॥ निर्ययुर्नगराच्छूराः कौरवाः पांडवैः सह ॥ उद्यानवनमासाद्य विस्त्रज्य च महाजनं ॥ ३८ ॥ विशन्ति स्म तदा वीराः सिंहा इव गिरेर्गुहां ॥ उद्यानमभिपश्यन्तो भ्रातरः सर्व एव ते ॥ ३९ ॥ उपस्थानगृहैः शुभ्रैर्वलभीभिश्च शोभितं ॥ गवाक्षकैस्तथा जालैर्यत्रैः सांचारिकैरपि ॥ ४० ॥ संमार्जितं सौधकारैश्चित्रकारैश्च चित्रितं ॥ दीर्घिकाभिश्च पूर्णाभिस्तथा पुष्करिणीभिर्हि ॥ ४१ ॥ जलं तच्छुशुभेच्छन्नं फुल्लैर्जलरुहैस्तथा ॥ उपच्छन्नावसुमती तथा पुष्पैर्यथर्तुकैः ॥ ४२ ॥ तत्रोपविष्टास्ते सर्वे पांडवाः कौरवाश्च ह ॥ उपच्छन्नान्वहून्कामांस्ते भुञ्जन्ति ततस्ततः ॥ ४३ ॥ अथोद्यानवरेतस्मिन् तथा क्रीडागताश्च ते ॥ परस्परस्य वक्त्रेभ्यो ददुर्भक्ष्यांस्ततस्ततः ॥ ४४ ॥ ततो दुर्योधनः पापस्तद्भक्ष्ये कालकूटकं ॥ विषं प्रक्षेपयामास भीमसेनजिघांसया ॥ ४५ ॥ स्वयमुत्थाय चैवाथ हृदयेन क्षुरोपमः ॥ सवाचानृतकल्पश्च भर्तृवच्च सुहृद्यथा ॥ ४६ ॥ स्वयं प्रक्षिपते भक्ष्यं बहुभीमस्य पापकृत् ॥ प्रतीक्षितं स्म भीमेन तं वै दोषमजानता ॥ ४७ ॥ ततो दुर्योधनस्तत्र हृदयेन हसन्निव ॥ कृतकृत्यमिवात्मानं मन्यते पुरुषाधमः ॥ ४८ ॥ ततस्ते सहिताः सर्वे जलक्रीडामकुर्वत ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च तदामुदितमानसाः ॥ ४९ ॥

कार्यिणः शूराश्चोपतिष्ठन्ति ते गृहैः बलभीभिः उभयतो नमत्पक्षाभिः स्तंभशालाभिः यंत्रैः जलयंत्रैः शतधाराविभिः यतोयुगपच्छतंधारा उच्छलन्त्योनीहारीभूय भवनोदरं व्यामुवंति सांचारिकैः संचारयोग्यैः ॥ ४० ॥ दीर्घिकाभिः कुल्याभिः पुष्करिणीभिर्हीति उपांत्य स्यालघुत्वेऽप्यनुष्टुप्त्वाहानेर्न दोषः ॥ ४१ ॥ उपच्छन्ना संछन्ना ॥ ४२ ॥ उपच्छन्नान् उपागतान् कामान् शब्दादिविषयान् ॥ ४३ ॥ वक्त्रेभ्यो वक्त्रेषु ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रतीक्षितं प्रीत्या वेक्षितं भक्षितं मनुशत्रोरिति निरस्तं तत्र हेतुरजानतेति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥१५४॥